

Oponentní posudek bakalářské práce

Autor: **Ivana Partlová**

Název práce: **Dramaterapie a její využití u seniorů jako možnost smysluplného vyplnění volného času, zejména v domovech pro seniory**

Autorka si ke zpracování vybrala téma, které je velice zajímavé. Aplikuje zde metody terapeuticko-formativní do oblasti volnočasových aktivit a rozšiřuje tak pro možného uživatele rejstřík metod používaných aktivizačními pracovníky v zařízeních pro seniory.

Z prezentace cíle: „Popsat dramaterapii a seznámit s možností, jak začlenit tuto léčebně-výchovnou metodu do aktivizačních činností klientů seniorského věku“ vyplývá, že je vhodné tuto metodu zařadit i do aktivizačních postupů (jak posléze autorka na praktických příkladech dokládá).

Základní charakteristiky a východiska jsou naznačeny v úvodu. Na nich pak dále autorka staví svou práci. Z celé práce je znát, že s problematikou má osobní praktickou zkušenosť. O to je text cennější.

Již v úvodu při definici, resp. charakteristice seniorů vhodně propojuje hlediska WHO s Eriksonovou teorií osmi stádií. V teoretických východiscích dále poukazuje na vzájemné ovlivňování dramaterapie a ostatních oborů (zejména na dramatickou výchovu, psychoterapii, tvorivou dramaturgiu a psychodrama).

Těžiště práce lze spatřovat na str. 18 – 36, kdy autorka uplatňuje aplikační přístup. Zde by se dalo vytknout málo podrobné rozvedení motivačních faktorů seniorů vedoucích k praktickému uplatnění této metody, což by však zcela zřejmě bylo nad rámec bakalářské práce. Přesto by se autorka měla nad touto otázkou zamyslet a při obhajobě provázat zásady práce se seniory (str. 18 – 19) s tímto problémem. Právě tak je k diskusi (resp. na doplnění) otázka, zda tato metoda předpokládá práci s klienty v zařízení typu domova pro seniory, či zda by se dala využít případně jinde (např. v klubech důchodců); problém vidím zejména v kontinuálnosti působení dramaterapeuta.

Příklady dramaterapeutických technik se omezují na výčet technik potřebných k vytvoření podmínek pro uplatnění dramaterapie, nejedná se však o ryze dramaterapeutické techniky.

Na str. 22 autorka uvádí jeden ze způsobů motivace, dle mého mínění se však jedná spíše o navození pozitivní atmosféry (která ovšem může motivaci iniciovat – což ostatně konstatuje autorka na téže straně: „Jakákoli nově vzniklá situace, událost v průběhu setkávání

klientů se může stát motivací a podkladem k dalším sezením“ – zde by však bylo vhodné uvést praktické příklady).

Vlastní praktická část spočívá v prezentování dramaterapeutického projektu, který je zpracován velmi pečlivě.

Cenné je hodnocení realizace projektu, možná by za podrobnější povšimnutí stála otázka úspěšnosti motivace k aktivnějšímu přístupu k životu.

Práce nevykazuje formální nedostatky, použitá literatura je vhodně zvolena i citována.

Text byl porovnán s databází Theses a nebyly shledány shody.

Závěr:

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat stupněm „**výborně**“.

13. 5. 2011

PhDr. Otakar Jíra

ponent práce